

Nr 158.

Av herr **Lindhagen**, om ändringar och tillägg i de uti Kungl. Maj:ts proposition, nr 4, innefattade förslag till lagar om ändrad lydelse av 30 kap. rättegångsbalken m. m.

Det är ej numera såsom förr tillåtet att under utskottsbehandlingen av en kunglig proposition motionsvis framföra ett nytt yrkande och därigenom beredas tillfälle att under alla förhållanden göra det gällande såväl i utskottet som i riksdagen. Fortfarande liksom förut är det också förment den, som i utskottet råkar i minoritet, att i riksdagen kunna påkalla proposition på ett yrkande, som anses gå utöver regeringsförslagets räckvidd. Under sådana förhållanden är det numera oundgängligt att redan innan ärendet behandlas i utskottet inom den nya motionstiden av femton dagar bestämma sig för och framföra yrkanden, som kunna anses gå något över propositionens ram.

Av dessa skäl och då jag ej inom motionstiden medhinner att intaga bestämd ställning till de många spörsmål, som beröras i den kungl. propositionen nr 4, avseende åtgärder för att borttaga högsta domstolens arbetsbalans och förekomma uppkomsten av sådan balans för framtiden, tillåter jag mig för bevarande av möjlighet till erforderlig talan härmed inom motionstiden framställa det yrkandet,

att riksdagen måtte i förenämnda proposition göra de ändringar och tillägg, som eventuellt kunna komma att påyrkas inom lagutskottet i huvudsaklig anslutning till de tankar och förslag, som framlagts i undertecknads reservationer i ämnet till lagutskottets utlåtanden nr 70 vid 1907 års riksdag och nr 13 vid 1913 års riksdag, ävensom

de flera yrkanden, som kunna därutöver komma att framföras, däribland eventuellt även om förbud för fullföljande till högsta domstolen av förmögenhetsmål i allmänhet och ej blott till värden under 1,500 kronor annat än då efter prövning särskild anledning därtill kan anses föreligga.

Stockholm den 3 februari 1915.

Carl Lindhagen.
